

TeVocht Jubileumroute 25 Spoorpad Axel (Z)

Bijlage: Ontstaansgeschiedenis van het Spoorpad

Deze route is ontwikkeld door Chris Louwerse. Samen met zijn vrouw houdt hij de route en de markeringen nog steeds bij. Over hoe het is begonnen en hoe het verder ging vertelt hij:

Eind 2003 las ik over de restauratie van het spoorwegviaductje te Schapenbout, er zou volgens dat bericht in de pers een toeristisch paadje bij komen. Via de wethouder en enkele ambtenaren bleek het te gaan over een extra afritje naar de onderkant van het viaduct. Tevens toen wat heen en weer gepraat over het idee om er een wandelroute aan te verbinden.

Begin 2004 weer een krantenberichtje met de prijs van de restauratie: €124.500. Voor mezelf op een rijtje gezet wat voor onkosten ik zou maken om zo'n wandelroute in elkaar te draaien, de gemeente Terneuzen komt er immers niet aan toe. Dit voorstel gedaan en op korte termijn werd mij medegedeeld: "Chris ga je gang". Het eenvoudige persberichtje: toeristisch paadje heeft dus alles veroorzaakt, terwijl dit juist uit de plannen is geschrapt.

Zonder dat de krant het heeft beseft heeft de pers me nog op andere ideeën gebracht. Er lag tussen het viaduct en de Tractaatweg nog een rail verborgen. Een foto in de krant van de vernieuwing van de spoorwegoverwegen leverde me via via wat andreaskruisen en ander tweedehands materiaal op. Een poosje later had een journalist gezien en in de krant vermeld, dat de nieuwe woonwijk aan de Buitenweg in Axel nog wat oude spoorrails opleverde. Op mijn vraag aan het stadskantoor: als jullie dit materiaal toch weggooien, niet doen, we kunnen er bij Schapenbout iets van gebruiken, heeft als gevolg gehad dat er nu een echt spoorwegovergangetje ligt.

Wat ik van te voren had bedacht: een wandelroute bedenken, leverde nog heel wat meer werk op, namelijk het bouwen en verbouwen van het terrein te Schapenbout. Dit vele werk aan de route zelf en noem het maar de grondwerkzaamheden, zouden niet mogelijk geweest zijn zonder de toestemming en de voortreffelijke samenwerking met de gemeente Terneuzen en dan denk ik zowel aan de dames en heren van de werkvloer als aan de dames en heren in de kantoren.

Ook bij de medewerkers van de VVV (die bestond toen nog) kon ik altijd bij nacht en ontij binnenvallen. Zonder de medewerking en toestemming van Waterschap Zeeuws-Vlaanderen (toen nog), Stichting Heemtuin De Watertoren, Staatsbosbeheer en de provincie Zeeland om van hun grondgebied gebruik te maken voor het tracé en de markering zou het niet mogelijk zijn geweest..

Even een stukje uit het verhaal dat ik bij de opening in 2005 heb uitgesproken:

"Mag ik nog een blik in de toekomst werpen? Deze wandelroute zou het begin kunnen zijn van een heel wandelroutenetwerk in de gehele gemeente Terneuzen, of nog groter gebied geheel Zeeuws-Vlaanderen, (ik heb ondertussen het eerste stapje gezet in de richting van een wandelroutenetwerk in de gemeente Sluis samen met Tiny Maenhout) of een nog groter geheel, beide zijden langs de landsgrens tussen Saeftinghe en Zwin. Ideeën zijn er al, zelfs bij de gemeente Terneuzen, denk aan Rondje Kreek, dat is de Otheense Kreek. Verder noem ik een route naar de Zwartenhoekse Zeesluis, een pad over het eiland van De Meyer, via de nieuwe brug over het gat van De Pinte en zo door de dorpsweide naar Zaamslag enzovoorts enzovoorts. Summiere ideeën zijn al bekend bij de gemeente en de VVV. Deze routes kunnen allemaal in elkaar grijpen, zodat een ieder via de tekens een nog langere route kan samenstellen en zo een druppeltje kan bijdragen aan het leefklimaat op het platteland."

Nu in 2021 is heel de provincie voorzien van wandelroutenetwerken, in Reimerswaal zijn ze als laatste gemeente nu bezig. Ook de verbindingen met de Belgische netwerken verlopen naadloos!

Ook aan het Spoorpad zelf is na 2005 nog al wat veranderd. Toen de VVV in circa 2008 vermeldde dat er mogelijk een tweede druk van de route zou moeten verschijnen, (maar daar is het tot nu toe nog steeds niet van gekomen!) nog eens kritisch naar het geheel gekeken. Het lange rechte stuk langs het zweefvliegveld is vooral in het weekend leuk als de zweefvliegtuigen landen en stijgen, maar als er niets te zien is, is het vrij eentonig. Samen met iemand van de jeugdgroep van de Steltkluut en een boswachter van SBB is er een route ontworpen dwars door een stuk bos, als het ware slingerend door en om de boomstammetjes heen, de eerste tijd goed oplettend naar de gele streepjes, ondertussen te herkennen als een soort paadje. Ook de westrand van het Golfterrein en het bosje na het viaductje leverde wat mooiere onverharde paadjes op. Tenslotte kon het tracé van het oude spoor iets verder gevolgd worden over het gras achter een plantsoen in de bebouwde kom.